

Komission ehdotus neuvoston asetukseksi eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2025 ja asetuksen (EU) 2024/257 muuttamisesta tiettyjen muilla vesillä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien osalta

Kokous

Eduskuntatunnus

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Itämeren vuoden 2025 kalastusmahdollisuuksia koskeva tieteellinen neuvo on saatu 31.5.2024. Komission antoi 26.8.2024 ehdotuksensa kalastusmahdollisuuksista Itämerellä vuonna 2025. Maatalous- ja kalastusneuvoston on määrä päättää kyseisestä ehdotuksesta kokouksessaan 21-22 lokakuuta 2024. Ehdotusta käsitellään valmistelevasti myös Itämeren alueen jäsenvaltioiden kalastusfoorumissa BALTFISH:ssa sekä neuvoston työryhmässä syys- ja lokakuussa.

Suomen kanta

Peruskanta

Suomi kannattaa Itämeren kalastusmahdollisuuksien vahvistamista vuodelle 2025 siten, että kalakantoja hyödynnetään kestävää enimmäistuottoa (Maximum Sustainable Yield, MSY) koskevan EU:n yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisesti.

Kalastusmahdollisuudet tulee siten vahvistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen 2016/1139 Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevan monivuotisen suunnitelman ja ICES:n niitä koskevan uusimman tieteellisen neuvon perusteella.

Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohen TAC

Lohikantojen vahvistaminen on Suomelle prioriteetti. Suomi kannattaa ICES:n neuvon ja komission ehdotuksen perusteella vuodeksi 2025 ratkaisua, jonka mukaan TAC

asetettaisiin 40 000 lohien merisaaliin (kaupallisen ja vapaa-ajankalastuksen) perusteella siten, että määrästä vähennetään komission ehdotuksen mukaisesti vapaa-ajankalastuksen saalis (1 340 lohta), ilmoittamattomat saaliit (1 550 lohta), hylkeiden vahingoittamat (1 860 lohta) sekä alamittaisina vapautetut ja kuolleet lohet (370 lohta), jolloin TAC asetettaisiin 34 787 loheksi. Suomen kiintiö olisi 8 989 lohta.

TAC vahvistettaisiin vain sivusaaliita varten, mutta Pohjoisella Itämerellä, Ahvenanmerellä, Saaristomerellä ja Pohjanlahdella (leveyspiirin 59°30'N pohjoispuolella osa-alueilla 29N, 30 ja 31) voitaisiin neljän merimailin sisäpuolella kutuvaelluksen aikana (toukokuun alun ja elokuun lopun välisenä aikana) kalastaa lohta kohdennetusti sekä kaupallisessa että vapaa-ajankalastuksessa. Itämeren pääaltaalla leveyspiirin 59°30'N eteläpuolella ja 59°30'N pohjoispuolella neljän merimailin ulkopuolella kiellettäisiin siis sekä lohien kaupallinen että vapaa-ajankalastus kokonaan.

Lisäksi pyritään siihen, että aiempien vuosien tavoin muut Itämeren jäsenvaltiot sitoutuisivat siirtämään hyödyttömiksi jäävät lohikiintiönsä tarvittavilta osin ylläpitämään Suomen (ja Ruotsin) rannikkokalastusta ICES:n tieteellisen neuvon mahdollistamalla tasolla. On tärkeää, että tämä sitoumus säilyy EU-tasolla ja Suomella säilyy kansallisella tasolla mahdollisimman suuri harkintavara päättää, otammeko siirtoja vastaan muilta jäsenvaltioilta. Näin pystymme kansallisesti ottamaan ICES:n tieteellistä neuvoa ja komission ehdotusta paremmin huomioon lohikantojen tilan ja lohien nousun jokiin kaikissa tilanteissa, on lohikannan tila sitten heikentymässä tai tavoitteiden mukaisesti paranemassa. Tämän mahdollisuuden hyödyntämistä harkitaan kuten aiemminkin kansallisesti lohitalanteen ja erityisesti lohien nousua jokiin koskevan tiedon perusteella. Tänä vuonna Suomi ei ottanut vastaan siirtoja muilta jäsenvaltioilta. Kesän 2024 heikko lohinousu ei puolla lohikiintiöiden siirtämistä Suomelle myöskään ensi vuonna.

Reaktion heikkoon lohinousuun Suomi pyrkii myös siihen, että jäsenvaltiot sitoutuisivat olemaan siirtämättä vuoden 2024 lohikiintiöiden käyttämättömiä osia vuodelle 2025. Suomen osalta tämä tarkoittaisi, että 1 666 lohta (10 %:n käyttämätön osuus Suomen vuoden 2024 kalastuskiintiöstä, jonka komissio normaalisti siirtäisi Suomelle automaattisesti) ei siirrettäisi kuluvalta vuodelta suurentamaan vuoden 2025 lohikiintiötä, vaan Suomen lohien kalastuskiintiö olisi ensi vuonna 8 989 lohta.

Suomi lähtee siitä, että lohienkalastuksen säätelytoimenpiteiden tulee kohdella kaupallista ja vapaa-ajan kalastusta (ml. kalastusmatkailu) tasapuolisesti.

Suomi kannattaa lisäksi teknisten kalastussääntöjen jatkamista. Leveyspiirin 59°30'N pohjoispuolella osa-alueilla 29N, 30 ja 31 touko-elokuussa neljän merimailin sisäpuolella lohien vapaa-ajankalastusta ei rajoitettaisi EU säännöksin.

Suomi edellyttää, että komissio ja jäsenvaltiot edelleen valvovat, että Itämerellä ei harjoiteta laitonta lohienkalastusta ja että lohienkalastuksen edellä mainittua kieltoa Itämeren pääaltaalla noudatetaan.

Suomi pitää erittäin tärkeänä, että Itämerelle saadaan lohien monivuotinen suunnitelma.

Lisäksi Suomi katsoo, että kaikki kalastuskuolevuus tulee ottaa huomioon kalastuksen säätelyssä.

Suomenlahden lohien TAC

Suomi kannattaa Suomenlahden lohien TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisesti (9 440 kpl) siten, että hylkeiden vahingoittamien lohien sekä vapautettujen alamittaisien (kuolleet) lohien määrä ja arvioitu raportoimaton saalis (yht. 491 lohta) sekä Venäjän

osuus (9,3 %, 832 lohta) vähennetään, jolloin EU TAC olisi komission ehdotuksen mukaisesti noin 8 117 lohta. Suomen lohikiintiö olisi 7 285 lohta.

Pohjanlahden silakan TAC

Suomi ottaa kantaa Pohjanlahden silakan TAC määrään, kun ICES:n neuvo siitä on saatu 16.9.2024. ICES arvioi Pohjanlahden silakan kutukannan koolle ja kalastuskuolevuudelle uudet viitearvot, jonka perusteella TAC voidaan asettaa kalastuskuolevuuden MSY vaihteluvälin mukaisesti.

Suomenlahden ja Itämeren pääaltaan silakan TAC

Suomi kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon Fmsy vaihteluvälin kutukannan kokoon suhteutetun alarajan ja pistearvon välillä siten, että TAC olisi 95 340 – 125 344 tonnia.

EU:n TAC muodostuisi vähentämällä Venäjän osuus (9,5 %) ja ottamalla huomioon Riianlahden ja pääaltaan välinen vaellus, jolloin EU:n TAC olisi 83 881 – 111 034 tonnia (108 – 175 % lisäys verrattuna vuoden 2024 EU TAC:iin 40 368 tonnia). Komissio ehdottaa vaihteluvälin alinta lukua.

Riianlahden silakkakannan TAC

Suomi kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon ja Fmsy vaihteluvälin ala- ja ylärajan välillä siten, että TAC olisi 30 394 – 45 235 tonnia.

EU:n TAC muodostuisi ottamalla huomioon Riianlahden ja pääaltaan välinen vaellus ja Fmsy olisi kalastuskuolevuuteen perustuvan komission ehdotuksen mukaisesti 41 635 tonnia.

Läntisen silakkakannan TAC

Suomi kannattaa ICES:n neuvon mukaisesti nollasaalista läntiselle silakkakannalle.

Komissio ehdottaa läntiselle silakalle sivusaalis TAC:a, jonka määrä olisi 394 tonnia. Lisäksi komissio ehdottaa, että aiemmin sallittu pienimuotoinen silakan rysä- ja verkkokalastus tulisi kielletyksi.

Kilohailin TAC

Suomi kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon ja Fmsy vaihteluvälin ala- ja ylärajan välillä siten, että TAC olisi 130 195 – 169 131 tonnia.

TAC:n tasossa tulee ottaa huomioon Venäjän osuus (10,08 %) siten, että EU:n TAC olisi 117 071 – 152 082 tonnia (42 – 24 % vähennys verrattuna vuoden 2024 EU TAC:iin 201 000 tonnia). Komissio ehdottaa vaihteluvälin alinta lukua vähennettynä yhdellä tonnilla (117 070 tonnia).

Itäisen turskakannan TAC

Suomi kannattaa sitä, että turskalle asetetaan vain sivusaalis-TAC aiempien vuosien mukaisesti. Suomi myös kannattaa nykyistä kuturauhoitusta (touko-elokuu) ja vapaa-ajankalastuksen kieltämistä turskan pääasiallisilla esiintymisalueilla osa-alueilla 24 – 26. Suomi pitää tärkeänä, että sivusaalis-TAC asetetaan riittävän korkealle tasolle, jotta vältetään tilanteet, joissa sivusaalis-TAC:n pienuus rajoittaisi perusteetta muuta kalastusta.

Komissio ehdottaa sivusaalis-TAC:n määräksi 191 tonnia.

Turskan sivusaaliskiintiön kohdennettu käyttö osana tutkimuskalastusta olisi aiempien vuosien mukaisesti sallittava, jotta turskakannan tilan kehitystä voidaan arvioida. Vaihtoehtoisesti tulee sallia turskaan kohdentuva pienimuotoinen kalastus alle 12 metrin pituisilla muuta kuin trooleja käyttävillä kalastusaluksilla läntisen silakan vuotta 2024 koskevan ratkaisun mukaisesti.

Lisäksi Suomen kannalta on tärkeää, että jäsenvaltiot sitoutuvat edelleen turskaa koskeviin kiintiövaihtoihin niin, että turska ei muodostu pullonkaulalajiksi muiden lajien kalastuksessa niille jäsenvaltioille, joiden turskakiintiöt ovat pienet.

Läntisen turskakannan TAC

Suomi kannattaa sitä, että turskalle asetetaan vain sivusaalis-TAC aiempien vuosien mukaisesti.

Komissio ehdottaa sivusaalis-TAC:n määräksi 93 tonnia.

Punakampela

Suomi kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisesti siten, että TAC on enintään 20 062 tonnia osa-alueilla 22 – 32.

Komissio ehdottaa TAC:n säilyttämistä vuoden 2024 tasolla 11 313 tonnia.

Meritaimen

Suomi kannattaa sitä, että meritaimenen kaupallisen kalastuksen kieltoa jatketaan myös vuonna 2025 neljää meripeninkulmaa kauempana perusviivoista mitattuna.

Komissio ehdottaa tämän rajoituksen jatkamista.

Yhteisymmärryksen saavuttamiseen tarvittava neuvotteluvara

Suomi on neuvotteluprosessin aikana valmis hyväksymään ja valmistelemaan oma-aloitteisesti sellaisia ratkaisuja (esim. kalastuksen ajallisia ja alueellisia rajoituksia), jotka ovat ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävä kalastuksen ja varovaisuusperiaatteen mukaisia sekä ovat tarpeen poliittisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi ja Suomen tavoitteiden edistämiseksi neuvostossa.

Pääasiallinen sisältö

Kansainvälinen merentutkimusneuvosto ICES antoi 31.5.2024 neuvonsa vuoden 2025 TAC:sta Itämeren kalakannoille (ks. taulukko alla). ICES:n neuvot muodostavat perustan komission ehdotukselle vuoden 2025 kalastusmahdollisuuksista Itämerellä. Neuvoissa ei ole otettu huomioon TAC:n asettamisessa huomioon otettavia silakan vaelluksia pääaltaan ja Riianlahden välillä eikä Venäjän osuutta silakka-, kilohaili- ja lohikannoista.

Komissio antoi 26.8.2024 ICES:n neuvojen perusteella ehdotuksensa neuvoston asetukseksi Itämeren kalastusmahdollisuuksista vuonna 2025. Alla olevassa taulukossa on esitetty ICES:n neuvot ja komission ehdotukset TAC:ksi. Komissio täydentää ehdotuksensa Pohjanlahden silakan TAC:n osalta epävirallisella asiakirjalla, joka valmistunee syyskuun puolivälin jälkeen.

Itämeren kalakanta	EU TAC 2024	Suomen kiintiö vuonna 2024 (ilman siirtoja vuodelta 2023), tonneja, lohi kpl	ICES:n neuvo vuoden 2025 TAC:ksi Itämerellä	Komission ehdotus vuoden 2025 TAC:ksi Itämerellä
Pohjanlahden silakka	55 000	45 092	Tulee 16.9.2024	-
Pääaltaan silakka	40 368	8 853	95 340 – 125 344	83 881
Läntinen silakka	788	0	0	394
Riianlahden silakka	37 959	0	30 394 – 45 235	41 635
Kilohaili	201 000	10 379	130 195 – 169 131	117 070
Pääaltaan/Pohjanlahden lohi	53 967	13 945	40 000	34 787
Suomenlahden lohi	10 144	9 104	9 440	8 117
Läntinen turska	340	3	24	93
Itäinen turska	595	10	0	191
Punakampela	11 313	0	20 062	11 313

EU:n yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun perusasetuksen 1380/2013 artiklassa 2 olevan tavoitteen mukaan kalakantoja tulisi hyödyntää kestävästi enimmäistuoton MSY:n (Maximum Sustainable Yield) mukaisesti vuoteen 2015 mennessä ja asteittain viimeistään vuoteen 2020 mennessä kaikkien kalakantojen osalta.

MSY määritellään ICES:n suosituksissa kalakannan kutukannan sekä kalakannan kalastuskuolevuuden perusteella. Kalakannan katsotaan olevan MSY –tilassa, kun kutukanta on määriteltyä kokoa suurempi ja kalastuskuolevuus määriteltyä tasoa pienempi. ICES määrittelee lohikantojen MSY tilaa vaelluspoikastuotannon perusteella.

Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohen TAC ja Suomenlahden lohen TAC kattavat molemmat useita lohikantoja, joiden tila vaihtelee suuresti. Vahvimmat lohikannat ovat Perämeren suuret lohikannat. Tornionjoen lohikanta arvioidaan olevan MSY tilassa. Pohjanlahdella on myös eräitä heikommassa tilassa olevia lohikantoja.

ICES tuo neuvossaan esille, että sekakantakalastus on uhka heikoille lohikannoille. ICES toteaa, että MSY lähestymistavan ja varovaisuusperiaatteen perusteella niillä merialueilla, joilla esiintyy eri kantojen lohia, lohisaaliin pitäisi olla nolla (kaupallinen ja vapaa-ajankalastus) vuonna 2025. ICES kuitenkin esittää, että osa-alueilla 29N-31 (Pohjoinen-Itämeri, Ahvenanmeri, Saaristomeri ja Pohjanlahti) rannikkoalueilla lohta voisi kalastaa touko-elokuun aikana enintään 40 000 kpl.

ICES on laskenut todennäköisyyksiä eri lohikantojen vaelluspoikastuotannolle vuoden 2025 kalastuksen eri skenaarioiden perusteella. Ljungan joen lohikanta arvioidaan olevan Rlim viitearvon (70-95 prosentin todennäköisyys saavuttaa lohikannan arvioitua vaelluspoikastuotantoa yhdessä sukupolvessa) yläpuolella eri skenaarioissa ja jo aiempina vuosina. Tämä poistaa vuoteen 2024 aiheutuneen ICES neuvon loheen kohdistetun kalastuksen kiellosta osa-alueilla 29N ja 30 (merialue Ahvenanmerestä Merenkurkkuun) ja osoittaa, että Suomen kriittinen lähestymistapa kieltoon on ollut aiheellinen.

ICES tuo neuvossaan esiin huolen siitä, että neuvoston asetuksella hyväksytty poikkeaminen, jonka nojalla vetouistelussa saadaan pääaltaalla ja Pohjanlahdella ottaa saaliiksi yksi rasvaeväleikattu lohi päivässä, aiheuttaa ICES:n uuden arvion mukaan noin 2 000 (aiempi arvio 4 – 5 000) luonnonlohen kuolevuuden, koska kaikki lohet eivät selviä vapautuksesta. ICES toteaa, että olisi tarpeen lopettaa mahdollisuus lohen vapaa-ajankalastukseen lukuun ottamatta kalastusta touko-elokuussa ICES osa-alueiden 29N – 31 rannikkoalueilla.

Suomenlahden villit lohikannat (Viron lohijoet Keila, Vasalemma ja Kunda) ovat poikastuotannon perusteella osoittaneet merkittävää elpymistä. Keila ja Kunda ovat poikastuotannon perusteella saavuttaneet MSY tilan, joskin Keilan poikasmäärät ovat vuonna 2023 pudonneet.

ICES toteaa lisäksi, että lohenkalastus Suomenlahdella tulisi kohdentaa istutettuun loheen ja että istutettavien lohien rasvaeväleikkausta tulisi jatkaa.

Pohjanlahden silakkakanta on uudella vuosituhannella vähitellen pienentynyt. Loppusyksystä 2022 silakoiden kunto on parantunut aiemmasta laihtumisesta, mikä oli erityisen voimakasta vuosina 2021 ja 2022. Luonnonvarakeskuksessa on käynnissä tätä koskeva tutkimustyö. ICES joutui ottamaan lisäaikaa arvioidakseen Pohjanlahden silakan kutukannan koolle ja kalastuskuolevuudelle uudet viitearvot syyskuun puoliväliin mennessä, jonka perusteella TAC voidaan asettaa kalastuskuolevuuden MSY vaihteluvälin mukaisesti.

ICES arvioi, että Suomenlahden ja Itämeren pääaltaan silakan kutukanta on edelleen tavoitetasoa pienempi, joskin se on noussut korjaavia suojoitoimenpiteitä edellyttävää kokoa (Blim) suuremmaksi. Tämä on tärkeä parannus kannan tilassa, joka myös estää komissiota soveltamasta sen vuonna 2023 ensimmäistä kertaa ehdottamaa perustetta (asetuksen 2016/1139 artikla 4 kohta 6) silakan kalastuksen kieltämiseksi. Kantaan kohdistuva kalastuskuolevuus on vähentynyt tavoitetasoa pienemmäksi. Silakkakannan vahvistuminen osoittaa, että Suomen kanta ja neuvoston ratkaisu silakan kalastuksen jatkamisesta tieteellisen neuvon perusteella vuonna 2024 oli perusteltu.

Riianlahden silakan kutukanta ylittää merkittävästi tavoitetasonsa ja kalastuskuolevuus alittaa enimmäistasonsa.

Kilohailin kutukanta on pienentynyt, mutta on edelleen tavoitetasoa suurempi ja kalastuskuolevuus noin enimmäistasolla. Kilohailin uusimmat vuosiluokat on arvioitu hyvin pieniksi, mutta niiden tasoon liittyy suuri epävarmuus. Komissio ehdottaa, että käytetään ICES:n vaihteluvälin alinta lukea vähennettynä yhdellä tonnilla, jolla otettaisiin huomioon ICES:n arvio siitä, että kanta voi tasan viiden prosentin riskillä pienentyä alle Blim tason. Näin komissio soveltaa asetuksen 2016/1139 artiklan 4 kohtaa 6.

ICES:n tiedoista käy ilmi, että itäisen turskan kutukanta on pienentynyt vuodesta 2015 lähtien ja on viimeisten viiden viimeisimmän vuoden aikana ollut alle Blim arvon. Kalastuskuolevuus on kuitenkin pienentynyt vähäiseksi. ICES antaa varovaisuusperiaatteeseen perustuvan suosituksen 0 saaliista osa-alueilla 24-32.

Läntisen turskakannan tila on vuonna 2023 annetun neuvon perusteella hieman kohentunut, mutta edelleenkin sen koko ja kalastuskuolevuus eivät ole MSY tavoitetasoissa. Vuoden 2023 vuosiluokka arvioidaan aiempia suuremmaksi. ICES:n neuvo vuodelta 2023 annettiin kahdelle vuodelle, eli myös vuodelle 2025.

Meritaimenen osalta EU:ssa ei tehdä päätöksiä TAC:sta. Itämerellä on satoja meritaimenkantoja, jotka vaeltavat rannikkojen lähivesillä. Tämän takia meritaimenkannat eivät muodosta yhteistä kalavaraa, jonka kattava sääteleminen EU:n vahvistamalla TAC:lla olisi tarkoituksenmukainen hoitotoimenpide. ICES toteaa meritaimenta koskevassa neuvossaan, että meritaimeneen kohdistuvaa kalastusta tulisi vähentää luonnonvaraisten meritaimenkantojen suojelemiseksi. Lisäksi on tarpeen kunnostaa meritaimenen elinympäristöjä ja poistaa vaellusesteitä. Suomessa luonnonvaraiset meritaimenet ovat merialueilla rauhoitettuja. Saaliiksi saa kaikessa kalastuksessa ottaa vain eväleikkattuja (= istutettuja) meritaimenia.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

SEUT 43 artiklan 3 kohta.

Käsittely Euroopan parlamentissa

SEUT 43 artiklan 3 kohdan mukaan neuvostolla on toimivalta päättää kalastusmahdollisuuksista.

Kansallinen valmistelu

Kalastusjaosto 6.6.2024 ja 11.9.2024

Eduskuntakäsittely

E 39/2024 vp, MmVL 12/2024 vp ja YmVL 11/2024 vp

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

Neuvoston vahvistamat TAC:t ja kalastuskiintiöt eivät pääsääntöisesti vaikuta kansalliseen lainsäädäntöön.

Kalastuselinkeinojen ohjaus kuuluu Ahvenanmaan itsehallintolain 1144/1991 mukaan Ahvenanmaan toimivaltaan. Ahvenanmaan maakunnan hallituksella on edustaja kalastusjaostossa.

Taloudelliset vaikutukset

ICES:n neuvon mukainen Itämeren pääaltaan ja Suomenlahden silakkakiintiön merkittävä suureneminen parantaisi olennaisesti kalastuselinkeinojen ja silakan jalostusteollisuuden toimintaedellytyksiä. Tämä koskee niin trooli- kuin rysäkalastusta. Kilohailikiintiön pieneneminen ei olennaisesti vaikuta tilanteeseen, koska pieni silakkakiintiö on ollut troolikalastusta pääasiassa rajoittava tekijä.

Lohenkalastuksen salliminen osa-alueilla 29N ja 30, eli pohjoisella Itämerellä, Saaristomerellä, Ahvenanmerellä, Selkämerellä ja Merenkurkussa vahvistaisi merkittävästi rannikkokalastuksen toimintaedellytyksiä, koska lohi on usealle rannikon kaupalliselle kalastajalle keskeinen saalislaji, joka toimii tärkeänä perustana muullekin kalastukselle. Toisaalta Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohikiintiön pieneneminen komission ehdotuksen mukaisesti rajoittaisi jo merkittävästi rannikon lohenkalastusta. Lohen kalastajahinta voisi tämän johdosta hieman nousta, joka tasapainottaisi saalisvähenemästä aiheutuvaa taloudellista menetystä.

Lohenkalastuksen salliminen olisi myös taloudellisesti merkittävää merialueella harjoitettavalle kalastusmatkailulle, erityisesti Ahvenanmaalla. Komission ehdotus lohen vapaa-ajankalastuksen rajoittamisesta Saaristomerellä, Ahvenanmerellä ja Pohjanlahden alueveisiin neljän merimailin sisäpuolelle on tärkeä avaus, koska se mahdollistaa uudelleen lohen kalastamisen vuoden 2024 sovelletun kiellon jälkeen. Sen sijaan aiemmin sallitun istutuslohen vapaa-ajankalastuksen kieltäminen neljän merimailin ulkopuolella vähentää vapaa-ajankalastuksen pyyntimahdollisuuksia. Suomen osalta se tarkoittaisi lähinnä lohen vetouistelun kieltämistä neljän merimailin ulkopuolella pohjoisella Itämerellä, Saaristomerellä, Ahvenanmerellä ja Pohjanlahdella.

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

Itämeren jäsenvaltiot ovat BALTFISH:ssa pyrkineet yhteisymmärrykseen tulevan vuoden TAC:sta. Saksan puheenjohtolla pyritään myös vuoden 2025 TAC:sta yhteisymmärrykseen BALTFISH:ssa.

Asiakirjat

ICES:n tieteelliset neuvot: <https://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

Komission ehdotus (12844/2024 PECHE 317)

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

Kalatalousneuvos Risto Lampinen, MMM/LVO, puh. 0295 162458

Neuvotteleva virkamies Orian Bondestam, MMM/LVO, puh. 0295 162494

VAHVA-tunnus

EU/61/2024

Liitteet

Viite